

Europa: MDA!

Cu orice păcate... interne ne-ar fi „obișnuit” guvernării noastre de azi, trebuie să le recunoaștem, trebuie să-o recunoașcă orice român, observator lucid și imparțial al „vavilonului nostru politic”: în arena internațională, de-

EDITORIALUL ZILEI

mersurile, acțiunile, încercările și deschiderile ce le-au urmat sînt realmente notabile. Desigur interesul este bipolar, dar cei mai nevoiți noi sîntem, nu Europa, oricum am judeca-o.

Iată, recent două noi argumente se însiruie în patrimoniul de reușite: F.M.I. a spus DA programului Guvernului și ne-a deschis o linie de credit a cărui valoare „joacă” în jurul miliardului: în chiar aceste zile, Președintele a participat la conclavul de constituire a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, eveniment pe care mulți lideri politici — președinți de state și prim-miniștri, între ca-

re englezul John Major — l-au apreciat ca epocal. Sigur, posibilitățile financiare — la care România și-a onorat deja, prompt, partea de contribuție — nu acoperă decît în mică măsură necesitățile de profil — R.D. — ale momentului și „everestului” economic pe care le trăiesc și le escaladează țările Europei de Est și Centrale, care nevoi, după unele aproximații ar marșa spre... trilioane.

Oricum, evenimentul de acum de la Londra, periplul, particular, al premierului Roman în S.U.A. coroborate cu primirea în Consiliul Europei și cu turneul sud-american al aceluiași mesager, diplomat și premier, sînt cîștiguri de bun augur. Tot drept este că afirmația Europei este încă de nivelul unui MDA și nu e un DA autoritar, mai ales din cauza acestui nefericit „vavilon politic intern” de care pomeneam...

N-ar trebui să uităm toate acestea! Nici o clipă, dacă e să fim obiectivi!

TRIBUNA

În pagina a II-a amănunte privind vernisajul expoziției „Arme și armuri”

Constructorii industriali — ÎNCOTRO?

Sectorul de construcții, în special cele industriale, traversează o perioadă de criză. Volumul investițiilor a scăzut — în mod firesc, am spune — vertiginos față de anii trecuți. Epoca construcțiilor marumut a apus. În această perioadă de transformare economică, atenția agenților economici se îndreaptă, sau ar trebui să se îndrepte, în primul rînd spre eficiență și re tehnologizare în spațiile existente (în majoritatea cazurilor, din belșug). Ce fac în aceste condiții constructorii industriali sibieni? Încearcă să se adapteze noilor condiții, să se descurce cum pot. Și nu le e ușor. Ne-am convins de acest lucru discutînd cu d-nii ingineri Valentin Enache, director, Pavel Vulcu, inginer șef și Nicolae Roșca, director adjunct la societatea „CONSIB”-S.A. (fosta A.G. Ind.). „Fiecare acționează cum crede și poate — ne spunea ing. Vulcu. Sîntem realmente independenți, dar ne confruntăm cu destule probleme. Deocamdată mai avem ceva lucrări („Abatorul” nou din Sibiu, o dezvoltare la „Mecanica” Sibiu, un centru de comandă la I.R.E. și cîteva mai mici la Mediaș și un bloc cu 108 apartamente), din care sperăm să predăm o scară sau maxim două. Ducem lipsă de oameni. Ne-au plecat foarte mulți prin pensionări, iar unii preferă să lucreze în Germania sau Iugoslavia, unde cîștigul este mai mare”.

Apropo: ați negociat salariile? Cît veți putea oferi? „Curînd o vom face. Sperăm să putem asigura unui muncitor constructor de categorie mare un salariu de 10—12 mii lei, fără indexare. Credem astfel că o parte din constructorii noștri care au plecat în locuri mai „caldute” vor reveni. Problema se pune doar pe cine vom mai primi înapoi”.

Ing. Enache ținea să mai precizeze: „În timpul lui Ceaușescu, breasla noastră, a constructorilor, s-a depreciat mult. Din păcate, fenomenul continuă și acum. Or, o națiune prosperă doar prin constructorii”.

Asistăm, chiar în condițiile reducerii volumului de investiții, la o lipsă de forță de muncă calificată. Se speră că prin revenirea la vechea formă de școlarizare (scolile de meserii) se va putea soluționa această problemă. Deși se construiește mai puțin, resursele materiale lipsesc, în special cărămida, țigla, B.C.A.-ul, oțelul beton. Ing. Nicolae Roșca este de-a dreptul revoltat. „Am trimis o mașină de 20 t după oțel beton. A venit cu o tonă. Nu avem mai mult — a fost răspunsul. Prețul a crescut, în schimb, de la 4,35 lei/kg la 19 lei. Cu fabrică de țigla în Sibiu, pentru sediul Poliției, am adus acest material din Sighișoara. Că-

(continuare în pag. a III-a)
Dumitru MANȚIU

Expoziție

În cadrul Săptămîinii culturale americane organizată de Biblioteca Americană din București, luni, 22 aprilie, ora 14, la Muzeul de istorie din Sibiu va fi vernisată expoziția „Grafica americană contemporană — litografie și monotipie”.

Concert simfonic

Programul concertului simfonic de vineri, 19 aprilie, ora 18.30, susținut de orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sibiu în sala Teatrului cuprinde: Mircea Basarab — Miniaturi pentru orchestră; W. A. Mozart — Concertul pentru pian în mi bemol major, L. van Beethoven — Simfonia I în do major. Dirijor Petre Sbârcea. Solistă Dana Borșaa.

O forță productivă — INGINERII!

Evaluînd lucrurile prin prismă cantitativă (număr) „regimentul” de ingineri din economia județului Sibiu trebuie apreciat ca o forță productivă absolut remarcabilă. Iar dacă, de facto, nu se manifestă, pretutindeni și vizibil, ca atare, de vină nu sînt cu siguranță numai ei, ci în mare măsură structurile organizatorice din unități și cele de mentalitate ale factorilor de decizie din nucleele productive și lucrative, care nu sînt pe măsură sau nu vor să creeze cîmp liber de manifestare a acestor specialiști la nivelul statutului real al profesiei. Structurile organizaționale tinzînd spre maximă centralizare și ofensivă continuă a birocrăției, ca o consecință directă nemijlocită a centralismului economic și politic, au condus la subutilizarea acestei categorii profesionale, neexistînd practic fabrică în care să nu întîlnești ingineri care fac ceea ce poate face un tehnician sau un maistru mai răsărit...

Credem că a sosit vremea scadenței!

Credem că e sorocul ruperii cu asemenea păguboase mentalități și obiceiuri, pentru a pretinde acestor oameni aport social pe măsura investiției făcute de societate! Altfel, concurența și competitivitatea noastră, a produ-

LA APOLDU DE JOS

Înțelegerea între oameni rezolvă multe obstacole

Percepem, la diferite grade de intensitate (după nivelul de implicare al fiecăruia, în definitiv) frămîntările prin care trece astăzi satul românesc. Legii fondului funciar — menită să pună capăt unei situații dezastruoase în agricultură — i-au scăpat destule amănunte și particularități, cărora trebuie, totuși, să li se găsească rezolvare tot în spiritul legii, dar și al înțelegerii și bunului simț, care nu au lipsit niciodată „omului de la țară”. Străbătînd, în aceste zile de primăvară, multe din satele județului nostru, nu ne-a fost greu să ne dăm seama unde s-au înțeles oamenii între ei, ieșind la lucrul cîmpului și lăsînd operațiunile complicate și delicate ale întoarcerii pămîntului

în proprietate să-și urmeze fără presiuni inutile drumul.

Aceste reflecții ne-au fost sugerate de o recentă documentare la Apoldu de Jos, unde tîrănii au înțeles, mai repede decît în multe, multe alte locuri, că dacă s-or apuca de lucru doar după primirea „patalamalei” de proprietar, la toamnă vor culege... regrete. Nu mai puțin adevărat este că apolzenii au avut și norocul să-l aibă printre ei pe inginerul Gheorghe Budrală, care a înțeles că, înainte de orice lege, pămîntul trebuie lucrat ca să producă. Și a avut puterea să-i facă și pe ceilalți să înțeleagă că în nici un caz tîrăniile de as-

(continuare în pag. a III-a)

Nicolae ACHIM

În direct, de la Curtea Supremă de Justiție

(În pagina a III-a)

„Orașul de Jos” — un loc al tuturor și al... nimănui

Zilele trecute, am parcurs la pas cîteva zone din „orașul de jos”, mai atent ca de obicei la ceea ce se petrece în jurul meu. Impresia generală: Sibiu vechi este un „paradis” al tuturor și al nimănui, al negricioșilor, al preocupatilor, al celor care taie frunză la cîini, al gropilor, al prafului (fiindcă-l seceta, pentru că altfel ar fi fost al apei și noroiului), al cîinilor de pripas, al pisicilor vagoabunde, al șobolanilor hămășiți și al conștigaților răsărite precum ciupercile, vara,

Cu ochii deschiși

după ploaie. La crama „Butoiul de aur” — mirosul de fum stătut și jeg... secular nu poate atrage clienții. Cîțiva sînt totuși, dar beau bere cumpărată de la o alimentară din apropiere. La doi pași, cofetăria „Carmen” este o unitate unde ar fi bine să nu-ți pui coatele pe masă dacă vrei să le mai poți dezlipi. Trei bătrîni cu priviri goale sed așteptînd să vină vara, în fața cu niște cești de cafea goale. Trec drumul. Autoservirea „Timișul”, renovată acum cîteva luni, este un loc de atracție și de... perdiție. Un copil zburdă ca din gură de șarpe, în vreme ce părinții își vîd de stacanele cu ciorbă și de halbele cu bere. Niște sarmale vinete, sleite, zac în cîteva blide abandonate. În fundul localului, la berărie, se bea în dușmănie și se discută incoerent despre toate și despre nimic. La cele două alimentare de pe str. Turnului este bere la sticlă. Nimeni nu mai cumpără nimic în afară de bere, deși a venit și pîine proaspătă. Este doar puțin trecut de ora 10, însă principala preocupare a multor bărbați în putere este de a găsi rapid sticle pentru bere,

(continuare în pag. a III-a)

N. I. DOBRA

Victor DOMȘA

CU CĂRȚILE

PE FAȚĂ

Domnul Emil Pinteș, de la Biblioteca Academiei, filiala Cluj, alcătuieste antologia comentată a revistei „Gândirea” și-ar avea nevoie de un portret al filozofului Emil Cioran dinaintea de-a se stabili în Franța. Cine-l poate ajuta? ■ La Cristian, ziarele ajung doar de două ori pe săptămână: miercuri și vineri. Dacă aici e așa, la o aruncătură de băț de Sibiu, cum le-or primi cei din Păuca, Iacobeni sau Chirpăr? ■ Dl. Ieronim Bumbea din Dumbrăveni, str. D. Gherea nr. 3, ne scrie că nu primește cu regularitate săptămânalul nostru „Tribuna Sporturilor”, sau îl primește cu mare întârziere. Noi n-am ajuns încă în „secolul vitezei”! ■ Un spațiu imens ocupă fără nici un rost magazinul „Bucuria copiilor” care, de multă vreme, nu-și mai justifică firma. Iar după ce ce nu găsești nimic din ceea ce ar avea nevoie copiii la această oră, unele vânzătoare sînt plictisite și pline de arțag. Stricăți-le, domnilor, cuibul de birfă și nemuncă! ■ Nu mică i-a fost mirarea lui I. N. care, după primirea de soție de vreo 20 de ani (fără a fi divorțată, însă) s-a trezit că e la judecătoria pentru stabilirea contribuției bănești de întreținere a fetiței născute în 1988. „Așa am aflat că sînt tată” zice omul. Bineînțeles că pînă la urmă lucrurile s-au lămurit, femeia recunoscînd că altul este „autorul”. Ale vieții ciudățenii... ■ Aflu pe căi nu tocmai drepte cum că laptele de la ferma din Șura Mică — la doi pași de Sibiu — nu ajunge pe piața noastră, ci pe cea a Albei Iulii, pentru că, vezi Doamne, n-ar corespunde din punctul de vedere calitativ. Bravo, Marișor! ■ S-au... liberalizat și taxele la grădinițe, mărindu-se de circa patru ori. Cei care au avut un copil, acum parcă ar avea patru, iar cei care are patru, parcă ar avea 16. Oricum, să ne lăsăm copiii pe stradă, cît sîntem la serviciu, nu putem... ■ În sala de lectură a bibliotecii ALTRA s-a deschis o expoziție a publicațiilor românești apărute după revoluție. Vă asigur că aveți ce vedea. ■ Magazinul „Util” de pe str. A. Iancu ar putea foarte bine, fără să supere pe nimeni, să se numească „Inutil” fiindcă aici nu mai găsești aproape de nici unele. Pe vremuri „Curtea de Fier” era un punct de referință al comerțului sibian. ■ A venit primăvara. Ar trebui ca edilii Sibiului să mai cîrpească pe ici, pe colo, prin părțile esențiale, măcar artelele principale. Să se așteaptă vreo firmă germană care să ne repare și drumurile? ■ La chioșcul în culori papagalicești, botezat „Porto” situat în Piața Cibin, o bere străină costă 125 lei. S-o bea ei! ■ Vineri, 19 aprilie a.e., încep la bazinul „Olimpia” întrecerile Campionatelor Internaționale ale României pentru juniori, la sărituri în apă. Vom vedea la lucru „crema” Europei și să sperăm că și sibienii vor fi la înălțime. ■ A început împărțirea pămînturilor fostelor cooperative agricole de producție. Să sperăm că de astă dată nu se va mai aplica legea conform zicalii românești: Cine-mparte parte-și face.

C. N. PICĂ

Se deschide expoziția:
„Arme și armuri”

Traversînd un proces de definire și conturare a personalității sale, Muzeul de istorie din Sibiu ne adresează invitația pentru mine, ora 12, la deschiderea expoziției permanente „Arme și armuri în colecțiile Muzeului de istorie”.

Expoziția, după cum ne-a mărturisit istoricul Cornel Lungu, conducătorul instituției, precede deschiderea în luna mai a expoziției „Bresle sibieni” și a Turnului sfatului. Prin aceste manifestări expoziționale se pune în valoare bogatul patrimoniu istoric de care dispune muzeul.

Realizată sub coordonarea științifică a muzeografei principale Elena Roman și prezentată artistic de Wili Dușil, și Dan Ivănuș, expoziția se constituie în una din cele mai complexe și complete colecții ale muzeului — și se anunță una dintre cele mai interesante din țară — pune în valoare raritatea tipologică și valoarea artistică a pieselor.

Sînt reunite armele aflate în vechea cameră de arme a Sibiului (Rüstammer) fondată în anul 1872, cele care provin de la Muzeul Societății Ardeleni a Carpaților, fondată în anul 1895 și armele de la Muzeul Astra, deschis în anul 1905. Colecțiile amintite au intrat treptat în patrimoniu.

niul Muzeului Brukenthal, între anii 1920—1950 și au fost îmbogățite prin achiziții și donații anterioare.

Expoziția reunește toate categoriile de arme (ofensive, de apărare individuală, de aruncare la distanță și de foc), datînd din feudalismul timpuriu pînă la începutul secolului al XX-lea. Folosite în luptă, la vînătoare sau la paradă, armele realizate, unele la Sibiu, altele în ateliere occidentale sau orientale, sînt

remarcabile prin bogăția și varietatea ornamentației.

Renunțîndu-se la producerea a armelor în Evul Mediu Sibiul a produs diferite tipuri de arme (arbalet, scuturi, piese de armură și arme de foc), toate datînd din secolul al XV-lea. Exemplare din acestea se regăseseră în expoziție alături de arme străine ce poartă numele unor meșteri vestiți (Cominazzo, Francino, Zanoni, Schirmer), precum șionsoane ale unor renumite centre europene (Tolledo, Passau, Solingen, Nürnberg, Suhl) ca șionsoane și inscripții orientale.

Așadar, începînd de sîmbine, patrimoniul muzeistic sibian i se adaugă un nou punct de interes științific și turistic de valoare națională.

Ion Onuc NEMES

Mîine la Muzeul
de istorie din Sibiu

Orb prin GAZA

Traista cu vorbe...

Vorbind de una de alta, zilele trecute, cu un tinăr cu nimic deosebit față de ceilalți de vîrsta lui, la un moment dat mă întrebă: „Ce ziceți să fac? Un ins care a deschis un bar mi-a propus să mă angajeze la el, promițîndu-mi un câștig cel puțin dublu față de cît iau acum”. Ce puteam să-i spun? „I-adevărat că renunț la postul de-acum, dar ce șansă am să string niște bani dintr-un salariu de 2000 și ceva? Dumneavoastră, cei de 40—50 de ani, ce vă pasă: aveți case, mobilă, mașini, copii mari... Așteptați să ieșiți la pensie. Dar eu, de unde să încep: stau în gazdă. Dacă mă căsătoresc imi trebuie locuință, îmbrăcăminte... Ori nu găsești, ori sînt atît de scumpe încît nu te poți apropia de nici unele... Pentru mine democrația înseamnă nu să pot înfura pe cine vreau fără să pășesc ceva, ci să pot trăi omenește...”

Din păcate n-am avut argumente prea solide pentru a-l face mai optimist pe tinărul meu amic.

Mi se pare mie, sau sînt iarăși pline ziarele și emisiunile RTV de vorbe mari, de idei umanitare și generoase. Dar ce se face practic pe plan economic, social, cultural pen-

tru tineri? Ce le arătăm acestora la orizont (pentru că în prezent, slabă nădejde)? Șomaj, inflație, sărăcie, SIDA, criminalitate, războaie... Le spunem tinerilor să muncească dacă vor să prospere într-o țară care, iată, a devenit, precum Statele Unite, a tuturor posibilităților. Și cei mai mulți muncesc. Muncesc, dar nu vîd nici un progres în nivelul lor de trai. 3000 de lei înseamnă 30 de mărci sau 15 dolari pe lună. Ridicîl.

Ce sînt să-i dau tinărului meu amic, Sergiu, cînd eu însumi nu știu ce va fi mîine? Și, totuși, ceva trebuie să facem pentru că de vorbe ne este plină traista. (n.i.d.)

Spectacol extraordinar

Sibienii, și nu numai ei, au posibilitatea de a participa la spectacolele extraordinare susținute de formația vocal-instrumentală „POLITON” a Casei de cultură din Cisnădie, care vor avea loc joi, 18 aprilie, orele 17 și 20, în sala mare a Casei de cultură a sindicatelor din Sibiu.

Cei prezenți vor avea prilejul unei reîntîlniri cu actorii Stela Popescu și Alexandru Arșinel care vor susține momentele vesele incluse în spectacole. Pe lîngă cei doi cunoscuți actori veți mai putea urmări evoluția invitaților Mioara Serb, Nineta Popa, Sandy Tărbăreanu, Ioan Moldovan, Dumitru Giurcă, precum și a grupului de cîntece și dansuri indiene „Travancore”.

Biletele pentru spectacolele amintite s-au pus în vânzare la Casa de cultură a sindicatelor din Sibiu.

CEL MAI UMAN ȘI UMANITARIST dintre... spectacolele posibile, dintre impulsurile umanitare posibile, așa ar trebui titrate aceste imagini! Nu, nu-i vorba de repetiții pentru vreo manifestare artistică, deși, după..., nici acestea nu lipsese, spre lauda protagoniștilor — dascălii de aici. Este vorba de imensa trudă, de incomparabilul efort, de ambele părți, în procesul îndelungat și dătător de SPERANȚĂ, care-i primul pas pe calea învățării la Școala generală de surde de la Sibiu — DEMUTIZAREA.

RUGĂ la mormîntul lui Ștefan cel Sfînt

Ingenunchem mărte Ștefane, de-atîtea neputințe roși
La sfîntul tău mormînt — tezaur cîstit de-ai noștri moși,
strămoși,

Unindu-ne cu tine ruga la Tronul milei Pămîntești
Ca Domnul să-și întoarcă fața spre fiii Țării Românești.

La Putna ceru-i mai aproape și Basarabia mai vie
Moldova ta, cu Cernăuții — adevărata Românie —
Mai făptuiește o minune hotarele să se întoarcă
Să fie iarăși împreună toată suflarea românească.

N-ai vrut pămînt străin, slăvite, dar te-ai bătut și
pentru-o șchioapă

Dușmanii și-au primit pedeapsa — au vrut pămînt, au
găsit groapă!

Nădăjduim că această Țară pe care o obiăduiești
Să fie o Românie întreagă, cum ne-o dorim, cum tu
voiești.

Din corna mai sună încă-o dată căci e puternic suflul său
Din sfînta mănăstire Putna să se audă-n Chișinău!
Și-atuncea, frații și-or da mîna cu frații lor din București,
La Putna și în Țară — praznic! Iar tu rămîi să
străjuiești...

Dr. Vasile IACOB

Cît mai tolerăm
specula?

Multă lume ne întreabă de ce se mai tolerează la Sibiu specula, în pofida angajamentului Guvernului de a o curma. Concret, pretutindeni în oraș se vînd țigări autohtone Carpați, Bucegi, Snagov și altele la prețuri astronomice. În piațe, la Gară etc., ziua în amiaza mare. De unde, au bișnițarii aceste țigări, de ce nu se găsește ele în comerțul legal? De ce se permite această speculă ordinară, preluată și de unii privatizați? De ce doarme Poliția? De ce doarme „fiscul”? De ce nu-l vede pe proprietarul Daciei papuc (cu nr. de rodaj) care vinde bere la „botul calului” în Piața Rahovei, bere preluată eventual de la alimentarele din Hipodrom? Ce motiv are să mai adauge cîtiva lei pe sticlă la preț? O vinde efectiv pe caldarim și nu într-un local cu mese (și altele facilități), la pahar. Totul este să fii întreprinzător: ieși de coala cu preț de alimentară, o muți cu „papucul” ce va mai încolo și speculezi naivitatea... cetățeanului. Uite așa știu unii că se face acumularea primitivă a capitalului: prin jaf!

Am mai spus-o și o repetăm: rostul privatizării este să ducă la scăderea prețurilor și nu invers.

Atenționăm — a cita oară? — pe cei în drept să nu mai tolereze acest jaf pe buzunarele noastre, de altfel sensibil subțiate (I.S.).

Un oraș al nimănui?!

Mormanele de gunoaie stocate în continuare și pe lîngă containerele înșepite prin spatele blocurilor — uneori chiar „furînd” din spațiul destinat jocului celor mici, au intrat de multă vreme în peisajul habitual al cartierelor sibieni. La fel gropile și noroaiele. Autorismele parcate pe trotuare, iarba călcată în mijlocul drumului și apoi rămîn acolo pînă intră în putrefacție, toate creează un peisaj sumbru. Dacă la toate astea adaugi și aspectul blocurilor... nu-ți rămîne decît să te cutremuri!

Cu zgrăvelile nefăcute de ani de zile, cu balcoanele închise „artizanal”, uneori de-a dreptul grotesc, cu tot soiul de „îmbunătățiri” aduse apartamentelor de la parter, pivnițelor și casei scăriilor, blocurile în care locuim „sporesc” aspectul de oraș al nimănui pe care l-a căpătat, de la o vreme, Sibiu.

Mulți cetățeni s-au apucat chiar să-și demoleze debaralele și cămărilor pentru a-și lărgi bucătăriile... De la moartea „sinistrei” nimeni n-a mai fost pasămite interesat în... balcoane!

Nici în camere și debarale. Noroc că la Sibiu cutremurele sînt atît de rare și atît de slabe în intensitate. Că altfel... M. U.

Lansare de carte

Clubul de turism „Amicii munților” vă invită astăzi, 17 aprilie a.e., ora 18,30, în Sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor Sibiu, la lansarea cărții „Plantele alimentare din flora spontană a României”, a autorului dr. Constantin Drăgolescu. Prezentarea va fi însoțită de proiecții de diapozitive.

10,
10,10
lei.
lit. 1
zică.
13,40
cală.
tăți.
gazin
versi
leșco
dion.
Proni
Muzi
17,00
17,40
18,10
preți
popu
flect
in lu
ne ar
20,00
21,00
ței.
foilet
denbi
7. 22
cunoa
sare
tural
SIB
SEM
le: 9;
și 19.
Art
dragi
14; 1
Tin
vincit
orele
19, ia
„Pove
getel”
MEI
gresul
re să
rele 9
și 19.
„Cen
rile l
ward”
13; 1;
I. I
„Toot
15; 1
CIS
bulgă
orele
AGI
să fiu
10; 1;
„Paș
Azi,
Casa
Sindic
biu, c
gener
de ce
deschi
pictur
mine
de lu
— pe
compo
sub în
Gabrie
nericu
promi
tant.
duroa
partea
și-au
spre
artă. 1
Tele
TAX
— 053
TURIL
„NEGC
„UNIV
3 12 00;
— 3 3
—
TELUI
vard”

SFÎNTA DATORIE

Și primul, dar mai ales al doilea război mondial au constituit pentru armata noastră prilejul de a arăta nu numai poporului român, dar și întregii lumi spiritul ei combativ, conștiința ei sudată cu voința de a merge pînă la sacrificiul suprem. Foarte mulți au fost cei care s-au remarcat în îndeplinirea exemplară a datoriei lor ca oameni, români și ostași. Pe toți aceștia nu trebuie să-i acopere vâlul uitării, pentru că faptele lor sînt înălțătoare exemple de urmat de către generațiile viitoare.

Un asemenea înalt exemplu îl constituie și fostul general Radu Băldescu, comandantul oastei sibiene (Divizia 18-a inf.), care în anul 1942 a fost declarat cetățean de onoare al orașului nostru.

În timpul primului război mondial, în fruntea unei companii, acest ofițer de elită al armatei române, și-a adus tributul său la lupta pentru întregirea țării, iar în decursul celui de al II-lea război mondial a condus, timp de 5 ani de zile, oastea sibiană pe ambele fronturi, pentru redobîndirea teritoriului furat și păstrarea ființei neamului nostru. Fostul nostru comandant, întors victorios de pe frontul din vest, a fost trecut în cadrul disponibil de

către odiosul regim, împreună cu alți comandanți de mari unități, toți care și-au câștigat gradele și au urcat scara ierarhiei militare după o muncă serioasă și o pregătire temeinică, atât militară cît și culturală.

În anul 1951, la o percheziție făcută de securitate i s-au confiscat mai multe lucrări de știință militară și manuscrise gata pentru tipar. Generalul a fost arestat, ținut în beciul securității o bucată de timp, apoi trimis la închisoarea JILAVA unde, în urma unui tratament inuman de 2 ani și cîteva luni, se stinge din viață. Foștii lui subalterni și elevi îl regretăm și îi vom păstra amintirea cîte zile vom avea de la Dumnezeu.

De la bravul nostru comandant ne-au rămas o serie de cărți cu caracter istoric militar și de doctrină din care amintesc: ■ Studii asupra campaniilor din 1756/57 și 1776/77, scrise în două volume (cînd avea doar gradul de maior), lucrări premiate de Academia Română; ■ Războiul ruso-româno-turc (1877—1878), lucrare premiată de Academia Română; ■ Războiul balcanic (1912—1913); ■ Războiul național 1916—1919, în două volume. Pentru lucrările sale militare a fost premiat în mai multe rânduri și a pri-

mit numeroase distincții. În decursul carierei sale militare și de pe cîmpul de luptă, i s-au decernat și decorații militare, inclusiv Ordinul Militar Mihai Viteazul.

El a fost și profesor la școlile militare din Sibiu, unde a predat viitoarelor cadre noțiuni de istorie militară, geografie, topografie și organizarea militară.

Deși avea un grad înalt în oștire, era deosebit de modest și apropiat. Era iubit și stimat de foștii lui colaboratori, cu excepția unui foarte mic grup de elevi și subalterni, care ajungînd în aparatul politic n-au găsit de cuviință să-i amintească numele, ci l-au îmbrăcat în haina tăcerii și a uitării.

Datoria noastră, a celor de azi, este să reimprespătim memoria acestor victime ale fostului regim în așa fel ca, toți cei persecutați, indiferent sub ce formă, de ciuma comunistă, să-și ocupe locul de onoare pe care îl merită în istoria poporului nostru. În numele foștilor subalterni de pe vremuri, din regimentul 90 infanterie — fost în Sibiu — am așternut pe hîrtie aceste rînduri pentru cinstirea memoriei generalului Radu Băldescu.

Ioan CRISTEA,
veteran de război

Procese lui Nicu Ceaușescu

În direct, de la Curtea Supremă de Justiție

Marti, 16 aprilie 1991, Secția Militară a Curții Supreme de Justiție a luat spre judecare recursul lui Nicu Ceaușescu împotriva hotărîrii instanței de fond. Într-un fel, au fost două recursuri, dacă avem în vedere că acuzarea, Direcția Procuraturii Militare, a declarat, la rîndu-i, recurs împotriva hotărîrii TRIBUNALULUI MILITAR TERITORIAL BUCUREȘTI, care, în Sentința pronunțată la 21 septembrie 1990, a schimbat încadrarea juridică a inculpatului, din genocid în instigare la infracțiunea de omor deosebit de grav și l-a condamnat pe inculpat la „numai” 20 ani închisoare...

Doamna Paula Iacob, avocata lui Nicu Ceaușescu (apărătoarea lui și în prima instanță) a cerut CURȚII un nou termen de judecată, motivînd faptul că datorită stării de sănătate foarte gravă a clientului său, dumnealui n-a avut, efectiv, posibilitatea să pregătească, în condițiuni corespunzătoare apărarea, vizavi de noua încadrare juridică a faptelor săvîrșite de inculpat...

Procurorul de instanță, domnul colonel de justiție Domșa, nu numai că nu s-a opus cererii formulate de apărătoare, ci și, surprinzător pentru participanții la proces, la rîndul său, a cerut CURȚII acordarea unui nou termen de

judecată, motivul constînd în „reexaminarea punctului de vedere al PROCURATURII exprimat în recursul declarat anul trecut”.

Nu lipsit de interes este și faptul că doamna avocat, sesizînd faptul că din complexul de judecată face parte și, locotenent colonelul Ștefan Dănilă, care, ca fost judecător la TRIBUNALUL MILITAR TERITORIAL BUCUREȘTI, se pronunțase odată în respectivul proces, a constatat imposibilitatea respectivului complex și a cerut schimbarea acestuia.

Deliberînd asupra cererilor formulate de părțile aflate în proces, instanța, prezidată de domnul colonel de justiție Bădoiu, a dispus acordarea unui nou termen de judecată fixat pentru data de 13 mai 1991.

În cadrul aceleiași ședințe a fost pusă pe rol și cererea lui Nicu Ceaușescu de revocare a arestării preventive, dată fiind starea gravă a sănătății sale.

După o dezbateră furtunoasă (despre care vom relata într-o nouă corespondență) și după o deliberare de aproape două ore instanța a respins cererea inculpatului, acesta urmînd a primi „îngrijire medicală” în SPITALUL penitenciar JILAVA.

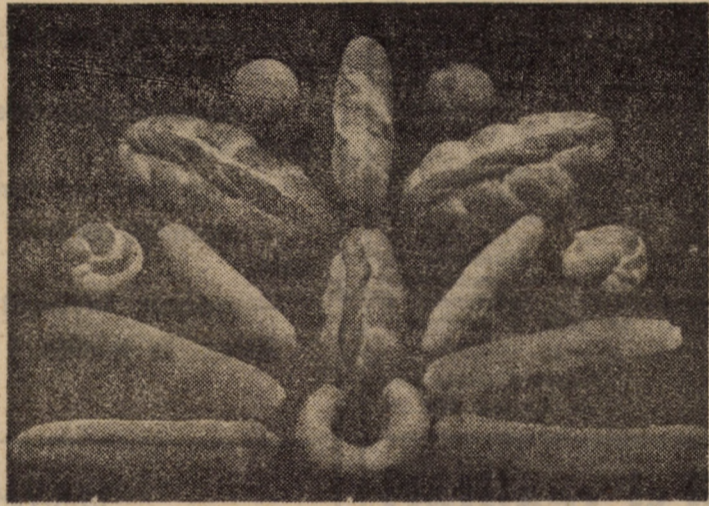
Lucian JIMAN

Cu ochii deschiși

(Urmare din pag. 1)

pentru că dacă n-ai „glăji” nu primești licoarea gălbuie cu gust sălcii și preț... liberalizat. „Casnica” și „Gospodarul” — două magazine bine botezate — nu se bucură de clienți pentru că nu au ce le trebuie la această oră, grădinarilor sau gospodinelor. Vinzătoarele sînt plietisite și fără chef. O doamnă „bine” vrea să cumpere de la „Gospodarul” două greble „ambalate”. După multe căutări, un vînzător găsește niște hîrtie maro cu care să le învelescă. Întreb de cozi de greble, lopiți, hîrlete. „Nu avem”. Multă lume n-are dar trăiește. În Piața Cîmpului trebuie să fii cu ochii în patru și cu portofelul ascuns în ciorap, pentru că mișună tot felul de chipirgii care te disecă din priviri piezișe. Un „întreprinzător” cu halat de felcer vinde pepsi cu 25 lei sticla și nu s-ar zice că n-are clienți. Iau o gogoasă. Opt lei. Credeam că-i cu brînză. Ajung pe la mijlocul ei. Simt ceva dulce, parcă ar fi marmeladă. Mă uit mai bine. E cu varză și zahăr. Umblu zece minute cu ea în mînă pînă găsesc un loc unde s-o pot arunca. Comercianții de miei au fost înghesuiți în niște cuști printre zăbrelele cărora atîrnă capetele însingurate ale animalelor pascale sacrificate. Mă ia cu milă și cu greață. Într-unul din celelalte colțuri ale pieței, lîngă vechiul bufet cu țarc, a mai apărut unul purtînd firma „Poftă bună”. Se mîncă aici cu gust de cauciu prăjit. Dacă tot sînt atîția oameni care nu postesc, de ce nu s-ar face niște grătare de miel cu mujdei? Verdeață e puțină și scumpă: niște salată, ceapă verde de grosimea ierbi, gulioare, așa că, probabil, vom parcurge următoarele săptămîni mincînd tot varză acră, gogonele și alte murături. Atoateștiutorii prevăd niște prețuri astronomice pentru trufandale: 170 lei kilogramul de roșii, 15 lei un ardei iute, 100 lei kg de ridichi etc. Cine va avea, va mîncă. Ceilalți vor răbda. Trăiască și înverzească piața liberă!

Pînă una alta, însă, prin „orașul de jos” ar trebui să treacă mai des cei de la salubritate, de la poliție, de la prețuri, de la fisc, de la inspecția comercială și de la alte comitete și comiții. Iar dacă nu uită, să ne cheme și pe noi.

Specialiștii Societății SIMPA — Morărit și Panificație Sibiu depun eforturi pentru diversificarea ofertei de produse pentru populație. Astfel, recent, la unitatea nr. 4 condusă de Ghiță Aldea au fost realizate specialitățile din imagine: cornuri Sibiu și cu sare de cîte 100 gr, chifle de 100 și 150 gr, împletite de 200 gr, batoane de 100 și 50 gr, franzeluța de 250 gr cu 2 creștături, japoneze de 100 gr și batoane cu lapte de 130 gr. Le puteți găsi în magazine după stabilirea prețului.

(Urmare din pag. 1)

tăzi — majoritatea bătrîni — nu au cum să mai lucreze fiecare pe bucata lui de pămînt, făcînd abstracție de utilajele moderne, attea cîte există.

Tînărul inginer Budrală, pe care îl reîntîlnesc la fel de activ ca și în urmă cu cîteva ani la Broșteni, ne poartă fără grabă pe lunca și dealurile din jurul satului. Și vedem că aici s-a muncit serios. La începutul lunii erau deja plantați cartofi (pe 60 ha) și se semănaseră 50 ha cu trifoi, 20 ha cu sfeclă furajeră, alte 20 ha cu borceaș, 10 ha cu in pentru fibră etc. și terenul era pregătit pentru celelalte semănături de primăvară. Iar în acea zi, oamenii, cu zecile, erau în cele două vie. O parte, în cea veche, revenită acum la foștii proprietari, iar alții în cea nouă, de pe dealul Singătînului, a fostei asociații, intrată în proprietatea celor ce-au avut aici pămîntul și celor ce-au muncit-o pînă acum, constituți și ei într-o asociație. De altfel, faptul că s-au apucat de vreme de treabă, fără să piardă zile prețioase, se datorează constituirii a 3 asociații: cea viticolă și două pentru cultura mare. Asocierea s-a făcut pe baza unui statut, definiti-

vat și aprobat de săteni. Cei care s-au înscris în asociații, o dată cu cererea, au prezentat și un plan de culturi (funcție de suprafața de teren care le va reveni în proprietate). Însămînțările, însă, s-au făcut în parcele com-

să ne pronunțăm noi cum este cel mai bine, dar ce am văzut la Apoldu de Jos vedește că pentru acest an este soluția cea mai potrivită. Și ne-au convins de acest fapt cele ce se întîmplă în satul vecin, Singătîin, al cărui C.A.P.

La Apoldu de Jos

Înțelegerea între oameni rezolvă multe obstacole

pacte, pentru ușurarea lucrărilor. Funcție de culturi și suprafață, fiecare asociat lucrează un anumit număr de zile, atunci cînd este nevoie. Cel care nu respectă această condiție este exclus din asociație. Desigur, sînt și săteni care nu s-au asociat, dar deocamdată au fost și ei incluși în „desfășurătorul” de culturi (cînd vor primi pămîntul, îl vor lucra cum crede fiecare de cuviință).

Nu avem nici o competență

s-a desprins anul trecut de Apold și, deci, aici lucrurile s-au derulat diferit. „Ca să iei pămîntul aparte, cei mai mulți n-avem cu ce-l lucra — zicea cu amar Maria Grădinar din Singătîin, pe care am întîlnit-o tîind via. Dar la noi lumea nu e hotărîtă să facem ca apolenii. Cei din comitet nu sînt nici ei mai hotărîți; că oamenii nu sînt înțelegători, și-și dau în cap. Grădinile primite acum un an au fost lucrate de fiecare cum a putut. Acum vin alții

și zic că ăla e pămîntul lor. Ce poți să zici? Ai de la oraș vor numai griu și orz, nu să muncească. Să vină la toamnă și să ia”.

În via veche mai discutăm cu cîteva apoleni. Elisaveta și Dumitru Orăștean au trei copii, dar toți sînt plecați din sat. Așa că „baza” tot în ei rămîne. „Ne-am înscris în asociație; cu ce să lucrezi? Am eu un cal, dar nu-i destul”. Familia Nicoară (tot soț și soție) n-are cal, așa că a urcat în vie cu „Dacia”. „Au venit oamenii ca furnicile la lucru. Cred că și mîine, cînd e sîrbătoare, or să vină”. Din păcate, nu toți sînt înțelegători și cinstiți, acum cînd fiecare a revenit pe parcela sa cu viță și vie. Cînd o luase C.A.P.-ul, o minte diabolică hotărîse ca nimîni să nu mai lucreze pe propria parcelă, ci pe a altuia. Și iată că se mai găsește cîte unul, ca V. Nicolae, care, trebuînd să părăsească parcela ce-o lucrase în C.A.P., a luat cu el și parii de la vițe și a tăiat și pomii existenți... Sigur că asemenea atitudini nu trebuie lăsate nesancționate, pentru că ele tulbură viața consătenilor, care au și așa destule pe cap, acum în plin sezon de lucrări de primăvară.

ram
ctualități.
copul zi-
ideo-sate-
a de mu-
Virsta a
Siria.
la muzi-
Actuali-
Jazz-ma-
Preuni-
15,30 Te-
00 Sta-
Tragerea
s. 16,40
tru toți.
17, 18.
a ideilor.
inter-
muzică
3,30 Re-
Cultura
35 Dese-
Ștrumfii.
ctualități.
le Fran-
Roman-
sa Bud-
Episodul
Universul
23,05 Do-
ei. 23,30
0,10 Ac-
ma
Pacea:
ore-
14; 16,30
Visuri
9; 11,30;
19.
„In-
ung Fu”
15; 17 și
a ora 13
pre De-
Pro-
neva ca-
pere”, o-
3; 15; 17
Aventur-
tin Dur-
e 9; 11;
i 19.
giale:
ele 10;
9,30.
„Un
humă”,
19,30.
„Vreau
orele
19.
mine
11
18,30, la
ltură a
din Si-
Școlii
la Casa
n Orlat
oziția de
i spre
”, cu 40
e pictură
portrete,
realizate
rea prof.
rica. Ge-
evident,
i inci-
tație căl-
i, din
copile ce
drumul
ele prin
(vald.).
utile
J.T.L.S.
CA VIN-
1 64 64;
4 44 44;
MONIA”
ROYAL”
HO-
„Bule-
1 21 40;

Ce mai fac parlamentarii noștri?

— astăzi ne răspunde dl. avocat MIRCEA CURELEA, senator P.N.L. de Sibiu —

— Domnule senator, mass-media este foarte oportună când este vorba de-a face cunoscută prezența în România a numeroase delegații parlamentare din diferite țări, în preocuparea lor de-a contribui la lărgirea contactelor bilaterale, la democratizarea vieții politice, economice și sociale din țara noastră. Foarte rar, însă, publicul este informat de vizitele unor parlamentari români în unele țări... Greșesc, cumva?

— Și mie mi se pare că acest aspect este, adesea, omis de mass-media. Nu mă pot pronunța, însă, asupra cauzelor, motivelor ori asupra aceluia care „diriguiesc” această strategie a... neinformării. Un lucru este, totuși, cert: mai ales în ultimele 3-4 luni, tot mai multe delegații parlamentare din România răspund invitațiilor unor parlamente, mai ales europene, oferindu-le, astfel, prilejul unor documentări directe, la fața locului, asupra modului cum acționează organismele legislative din respectivele țări. Învățămintele sînt consistente și fructuoase. Rămîne să demonstrăm capacitate, interes și bunăvoință în aplicarea a ceea ce considerăm că poate fi benefic pentru plîndă noastră democrație...

— Cu totul întimplător, am aflat că, nu cu multă vreme în urmă, v-ați întors din Elveția și Italia. Ne puteți oferi amănunte?

— Cu plăcere, dacă apreciați că interesează pe cititorii „Tribunei”... Am făcut parte dintr-o delegație a Parlamentului, care a participat, în Geneva, la un seminar, care a reunit experți de prestigiu în dreptul constituțional, seminar pe care noi l-am considerat un veritabil schimb de experiență, ale cărui învățăminte le vom putea valorifica în îmbunătățirea princi-

piilor noii Constituții a României. Seminarul s-a desfășurat la Centrul de studii WOLFSBERG, al Uniunii Băncilor Elvețiene, al cărui director este dl. dr. M.E. Mühlemann, senator liberal. Au prezentat comunicări și referate, printre alții, dl. Zimmerli, prof. dr. în drept constituțional la Universitatea din Berna — senator și consilier statal; dl. Schweizer, prof. dr. în drept public și studii administrative la Școala de înalte studii din St. Gallen, deputat; dl. Fleiner, prof. dr. în drept public și studii administrative la Universitatea Fribourg; dl. Aubert, prof. dr. în drept constituțional la universitățile din Neuchâtel și Geneva, vechi și reputat parlamentar federal; dl. Jagmetti, prof. dr. în drept public la Școala Politică Federală din Zürich, consilier statal; dl. Petitpierre, prof. dr. în drept civil la Universitatea din Geneva, precum și directorul Centrului de Studii, dl. prof. dr. M. E. Mühlemann. Îmi face plăcere să constat și să recunosc, sincer, că noi, parlamentarii români, am avut foarte multe de învățat. Personal, ca membru în Comisia de redactare a Constituției, ca președinte al subcomisiei de organizare statală și vicepreședinte al Comisiei de administrație locală, am certitudinea că, dacă vom valorifica, atât în Adunarea Constituțională, cât și în comisia ce va redacta, pe articole, noua Constituție, măcar jumătate din ceea ce am aflat și învățat la respectivul Seminar, vom avea una dintre cele mai democratice constituții din lume...

— Apropo, din cine a fost formată delegația?, dacă nu cumva... este secret.

— Nică vorbă! Nu vreau să fiu răutăcios, dar și de data asta F.S.N.-ul și-a luat „partea leului”... Din cei 9 mem-

bri ai delegației, doar un reprezentant al Partidului Ecologist și eu, ca liberal, am avut „șansa”, restul au fost „frontiști”. În ce mă privește, am avut doar o plăcută consolare: printre aceștia s-a aflat și dl. dr. Ion Leș, deputat F.S.N., sibian ca și mine... Delegația a fost condusă de dl. conf. univ. Antonie Iorgovan, președintele Comisiei de redactare a Constituției, senator independent de Caraș-Severin.

— Dar, în Italia, cu ce prilej ați mers?

— Am răspuns unei invitații a Partidului Liberal din Sicilia. La Institutul de Tehnică Comercială din Palermo, al cărui președinte este dl. Camillo Papa, a avut loc o reuniune internațională, cu participarea unor parlamentari liberali din mai multe state europene. Eu am ținut o conferință despre evoluția economică a României post-revoluționare, despre istoria P.N.L. din țara noastră și programul său, dar și despre modul cum grupurile parlamentare ale P.N.L. conlucrează cu celelalte partide în Senat și Camera Deputaților. Mulți participanți la reuniune, printre care dl. Stephano di Lucca, subsecretar de stat la Ministerul Finanțelor al Italiei, au făcut aprecieri realiste, pertinente, la adresa eforturilor pe care Parlamentul român le face pentru instaurarea unei democrații reale și viabile în țara noastră.

— Domnule senator, vă mulțumim, în numele cititorilor noștri, pentru amabilitatea cu care ne-ați răspuns la întrebări și promitem să vă reabordăm în problemele organizației județene a P.N.L., pe care o conduceți.

— Cu plăcere, oricînd...

Interviu consemnat de Lucian JIMAN

Economia de piață — pretenții și realități

II. — Ce relații trebuie să existe între șefi și subalterni pentru ca firma pe care aceștia o onorează cu munca lor să prospere?

— Răspunsul nu este deloc simplu. Relația dintre șef și colaboratorul său nu este numai o confruntare între o persoană și sarcina sa, el o „relație umană”, o înțelegere între doi oameni cu implicarea imponderabilului respectiv. În acest context, trebuie să se știe și să se accepte faptul că pe toate treptele ierarhice — ehiar și la cele mai mici — șeful face parte din „personalul de conducere”. Atît superiorii, cît și colegii și colaboratorii săi îi cer mai mult decît îi pretindeau atunci cînd el ocupa un post de subaltern. Pentru subalterni, el trebuie să fie un exemplu. Atît în ce privește activitatea sa profesională, cît și în permanența observat, judecat și criticat, direct sau indirect.

— De fapt, ce este un șef, ce trebuie să facă un șef, și-n ce relații este „obligat” să se afle cu colaboratorii și subalternii săi?

— De reținut că relațiile dintre superior și colaboratorii săi trebuie să aibă și o notă de afectivitate. Ca atare, în cele din urmă: șeful ia

Convorbiri imaginare

asupra sa toate consecințele deciziilor sale, descărcînd, astfel, pe colaboratorii săi. De aceea, aceștia îl fac responsabil, în cea mai mare parte, de reușita sau insuccesul activității exercitate de grup pentru un oarecare număr dintre colaboratorii săi, el reprezintă însăși întreprinderea căreia i se atribuie, instinctiv, calitățile și defectele șefului; el este simbolul grupului pe care-l reprezintă atît în interiorul cît și în exteriorul întreprinderii; el dispune de

puteri oficiale, dar nu se poate impune la nesfîrșit decît în virtutea unei autorități autentice; el este, și așa e normal să fie, capul și, în același timp, motorul grupului; el care judecă, prevede, organizează, domină situațiile și dă elanul necesar personalului său; el trebuie să fie polul, conștiința și reflexul comunității de muncă; pentru că el aparține grupului pe care-l conduce; de reținut că prin felul său de a gîndi și acționa el influențează din plin atitudinea în muncă și mentalitatea colaboratorilor săi, determinînd climatul de muncă cel mai propice; și tot el trebuie să realizeze coeziunea și unitatea grupului, comportarea sa în unele situații fiind hotărîtoare, pentru că, trebuie știut, soarta însăși a întreprinderii depinde, în cea mai mare parte, de calitatea cadrelor sale de conducere; și-n acest context, șeful are nevoie de grupul său, după cum grupul are nevoie de el; dar cu cît urcă mai sus în ierarhie, cu atît se simte mai singur, în anumite privințe; dincolo de sarcinile sale specifice, el trebuie să fie: inovator, planificator, organizator, selecționer, instructor, animator, coordonator, controlor, valorificator. Impăciuitor, arbitru și chiar judecător.

Și pentru că, după cum susține domnul consilier juridic Fredy Chapins, funcția de șef obligă, economia de piață fiind o continuă concurență la care rezistă doar cei puternici, un șef trebuie să fie — bun cunoscător de oameni, avînd, în același timp, simțul responsabilității.

R. SELEJAN

Turneele play-off la baschet (m)

C.S.U. Balanța—I.C.E.D. București 108-97

Sibienii au luat o primă opțiune spre atacarea după acest tur a poziției lor 5-6 în clasamentul final. Partida dirză, viu disputată, oaspeții luptînd cu ardoare pentru o victorie care le-ar fi deschis porțile spre primele 6 locuri ale clasamentului.

Deși au condus la diferențe confortabile, gazdele au comis multe greșeli, jucînd fără convingere, în special în

faza de apărare. Remarcăm jocul lui Tenter, Chirilă, Muntean (nu în forma sa obișnuită) și Tordai (în repriza secundă).

Asupra acestei partide, precum și a celei de sîmbătă, 20 aprilie de la București, vom reveni, pe larg, în „Tribuna Sporturilor” de luni, 22 aprilie a.c.

Octavian RUSU

FIRMĂ PARTICULARĂ AFCON SIBIU încadrează pentru lucrări în străinătate (Germania) și Sibiu (județul Sibiu) următoarele categorii de personal:

- maistru constructor
- dulgheri — categoriile IV-VI
- zidari — categoriile IV-VI
- zugravi — categoriile IV-VI
- fierar-betonist — categoriile IV-VI
- electricieni — categoriile IV-VI
- faianțari — categoriile IV-VI

Se asigură transport, cazare și obținerea vizelor pentru lucrările din străinătate.

Condiții: 10-15 ani vechime în cimpul muncii, — cunoscător limba germană

Informații: telefon 924/2 28 55, între orele 16-20; 924/1 59 04; 924/1 48 93, între orele 7,30-15,30. (5513)

S.M.A. SIBIU PRIN CENTRUL DE REPARAȚII

din Calea Șurii Mici nr. 39

EXECUTĂ:

- reparații curente șasiu autovehicule marfă și remorci;
- reparații generale motor: tractor și auto toate tipurile;
- vopsitorie autoturisme;
- reparații capitale tractoare și utilaje agricole;
- reparat, încărcat și format acumulatori

Relații la telefon 1 53 17; 1 53 18.

— 502 —

I.J.R.V.M.R. SIBIU,
str. Distribuției nr. 28,

INCADREAZĂ URGENT:

- MECANIC LOCOMOTIVA
- MAȘINIST MAȘINI MOBILE PENTRU MG — autorizat I.S.C.I.R.
- 3 MUNCITORI NECALIFICAȚI
- 2 PAZNICI
- PERSONAL PENTRU RULOTE, pentru colectare materiale re folosibile;
- ELECTRICIAN ELECTRONIST pentru centrul Mediaș

Informații telefon 3 18 90.

— 496 —

TARIFE
PENTRU ANUNȚURI LA „MICA PUBLICITATE”

	Tarif de bază — le/cuvînt	
	Fără chenar	Cu chenar
— PIERDERI	2,50	
— Cereri de servicii	3,00	3,50
— Oferte de servicii	4,00	5,20
— Inchirieri	4,00	5,20
— Decese	4,00	5,20
— Aniversări	5,00	6,50
— Memorării	5,00	6,50
— Diverse	6,00	7,80
— Vinzări-cumpărări	6,00	7,80
— Schimburi de locuințe	4,00	5,20

Sporuri de tarife

— Publicarea în primele 5 zile de la predarea anunțului — 50 la sută (aceste sporuri nu se aplică la anunțurile de familie și la pierderi).

— Publicarea cu literă deosebită — 20 la sută

— Anunțurile sub 10 cuvinte se tarifează pentru minimum 10 cuvinte.

— Anunțurile se primesc numai pe baza buletinului de identitate.

PROGRAM LA MICA PUBLICITATE — zilnic, orele

— sîmbăta și duminica — închis 8-12